

TRAVESSA NÚRIA, REFUGI DE COMA DE VACA, CENTRAL ELÈCTRICA DE DAIÓ. PEL CAMÍ DELS ENGINYERS

29 de juliol 2020

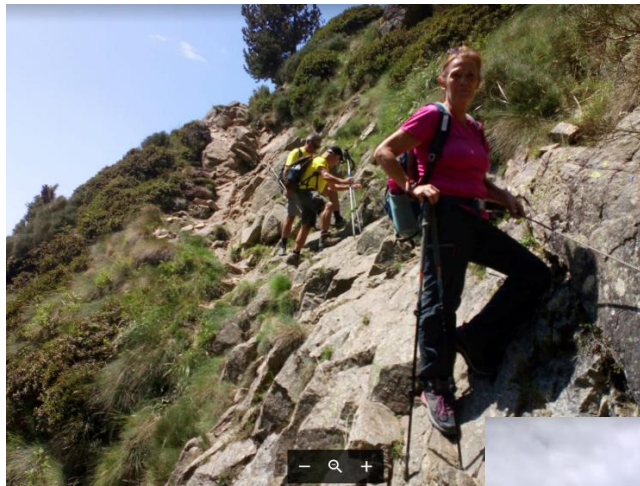
Integrants: Mercè Font, Carme Guri, Antoni Manuel, Esteve Mogas, Ismael Porcar, Josep Pous i Josep Roca.

Distància: 20Km. **Temps en moviment:** 10 h. **Desnivell:** 620m+ i 1405m- **Cotxe:** 100km.

Ens trobem a les 6h del matí i per la C17 anem direcció Ripoll. A Ribes de Freser trenquem cap a Queralbs. Des d'aquí anem a deixar un dels dos cotxes a la central elèctrica de Daió, punt i final de la nostra travessa. Feta aquesta maniobra logística agafem el primer tren cremallera que ens durà a Núria.

Iniciem la caminada a les 9h d'un matí molt agradable comencem la travessa.

En sortir de l'estació de tren agafem el camí del Via Crucis per sota del funicular, fins a l'indicador del refugi de Coma de Vaca. Un cop agafada una mica d'altura, ens sorprèn les espectaculars vistes de les primeres muntanyes amb l'exuberància de la vegetació d'enguany. Un isard ens observa sense pràcticament immutar-se per la nostra presència a molt poca distància.

El sol comença a fer-se omnipresent amb les seves conseqüències de l'increment de la temperatura que anirem suportant amb el pas de les hores i l'esforç físic

necessari.

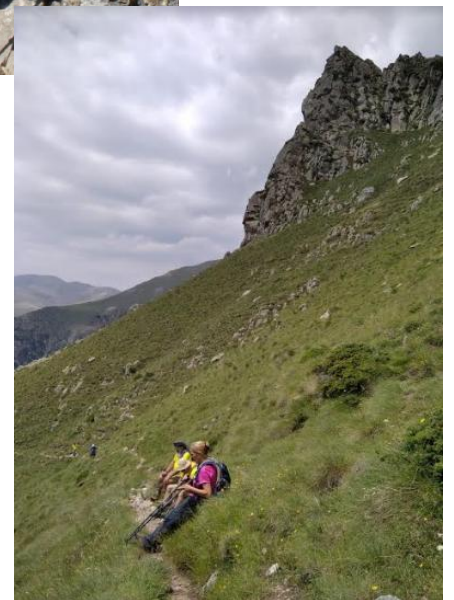
A les 11h, com és habitual en nosaltres, ens aturem a fer un mos.

Hem d'arribar al coll per tal de canviar de vessant i encarar la baixada cap a la vall de Coma

de Vaca.

Ens possem en marxa de nou a 2/4 de 1, durant aquest recorregut anem perdent alçada, ens acostem al refugi, les vistes de les crestes i els penya-segats són impressionants.

A més de gaudir-los els hem d'anar superant en successives marrades. Que requereixen especial atenció per la seva dificultat. Aquesta dificultat, en alguns punts està minimitzada per l'ajut d'un cable col·locat estratègicament i facilita el vertiginós descens.

Ja fa estona que veiem una part de la vall i finalment cap a les 15 h som a peu del refugi de Coma de Vaca. Amb un sol de justícia, el primer que ens demana el cos és remullar-nos en el rierol que passa just arran del refugi i que amb d'altres que baixen de les muntanyes del costat a costat de la vall, conformaran el riu Freser. No vam trigar gaire a ficar-nos al rierol i igual que la canalla ens vam esquitxar amb l'aigua freda provocant-nos els típics crits per la impressió del contacte de l'aigua tan freda amb el nostres cossos tan acalorats.

Passada l'eufòria de la remullada, ens disposem a fer l'apat del dinar. Les carmanyoles surten de les motxilles i es fa el silenci. Hi ha gana després de l'esforç i ens falta un bon tros per arribar a la central. Durant tot el dinar i una bona estona de la nostra estada en aquest lloc, hem gaudit de la companyia d'algunes marmotes encuriosides per la nostra presència, preocupades per la nostra invasió del seu territori o senzillament acostumades a compartir-lo amb excursionistes habitual en aquest lloc.

A les 16h. ben dinats, refrescats i descansats, reprenem la travessa. Tenim per davant un llarg recorregut que teòricament hauria de ser tot baixada i ho és, però encara hem de salvar un bon turó que requereix un penúltim esforç així com diversos sifons. Aquest turó ja l'havíem vist tot arribant al refugi observant el camí que ens durà a la central i que dibuxa una llarga serp en zig-zaga sobre una tartera que suavitzava la vertiginosa baixada. El cert és que no ens semblava tan alt des de l'altre costat. El superem amb nota i comencem el descens amb el sol de les 16h a la cara i sense cap arbre que ens regali una mica d'ombra. Camí molt pedregós i molta calor ens acompanyaran durant molta estona fins que comencem a trobar pins i més endavan arbres de ribera amb molts d'avellaners tot seguint l'incipient curs del riu Freser que es va obrint pas a la nostra esquerra.

El descens és important. El camí molt pedregós. Passem pel "Salt del Grill" ocupat per una colla de jovent que buscant, igual que nosaltres, la frescor d'aquest lloc. Finalment podem entreveure l'edificació de la central Daió final de la travessa. Son les 21h.

La propera setmana anirem al refugi del Pla d'Erola des de Ribes de Freser. A les 6h al lloc habitual.

Text i Fotografies: Ismael Porcar

